

[Jens Sørensen (Sejfflod).]

mærkning. Efter mange Aars Forløb under Kampen ude i Landet lød det til Socialdemokratiets Mænd, at vi kunde ikke styre Landet og allermindst dets Finanser. De Forslag, vi her behandler, viser imidlertid noget andet. Jeg tænker her paa den højtærede Finansminister, jeg tænker her paa den højtærede Statsminister, der har ladet udarbejde Markedsberetninger, hvorigennem vi faar de forskellige statistiske Tal, og jeg tænker paa alle de andre Fagministre.

Det har været mig en Glæde at høre paa disse Forhandlinger og at se de gode Kræfter, der rører sig indenfor alle Partier. Det er derfor ogsaa mit Haab, da de Spørgsmaal, jeg her har rejst, er af økonomisk Art, at det høje Ting, selv om vi har en sparsommelig Finansminister, alligevel vil være med til at løse det store Havnespørgsmaal ved Hals, hvor Forholdene i saa Henseende i Øjeblikket er ganske utaaalelige.

Nørskov: Jeg ønsker i Korthed at fremdrage enkelte Spørgsmaal, som jeg mener fortjener Opmærksomhed og Interesse. Jeg vil begynde med at sige, at jeg ganske kan slutte mig til mit Partis Ordfører det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i hans Omtale og Bedømmelse af Erhvervsforholdene her i Landet og endvidere til hans Henstilling til Regeringen om at tage videst muligt Hensyn hertil ved de Lovforslag, som den agter at forelægge paa Rigsdagen; thi Forholdet er jo saaledes for Landbrugserhvervets Vedkommende, at Priserne paa vore Eksportvarer er nede paa samme Niveau som før Verdenskrigens Udbrud, medens en Række Udgiftsposter er 2—3 Gange saa store som før Krigen. Naar Forholdet er saaledes, kan man med Rette betegne Landbrugserhvervets Stilling som kritisk, og Erhvervene kræver derfor, at Regering og Rigsdag viser streng Spar-sommelighed.

Naar Talen er om Landbrugets Vanskeligheder, ligger det nær at pege paa en Lettelse af de høje Ejendomsskatter, som i Nedgangstider tynger særlig haardt paa Landbrugserhvervet. Det er tidligere oplyst fra denne Plads, at vore Jordskatter var langt større end i vore nærmeste Nabolande, og Spørgsmaalet er derfor, om Regeringen vil interessere sig herfor og fremsætte Forslag om en Lettelse; alt for stort Haab i saa Henseende skal man sikkert ikke nære, thi det Forslag, som var fremme i Fjor, tog jo i hvert Fald ikke Sigte herpaa.

Det er min Opfattelse, at vi i den kommende Tid maa vise stor Spar-sommelighed

overfor Udgifter af tvivlsom produktiv Art. Jeg tænker her særlig paa de store Anlægsudgifter under Statsvirksomhederne, og jeg mener heller ikke, at Tiden er inde til at bygge et nyt Universitet, selv om det skal ligge i Jylland. Derimod synes jeg, Sagen stiller sig noget anderledes med Bevillinger til Opdyrkning og Kulturforbedring af vor Jord til Forøgelse af Jordens økonomiske Udbytte. Jeg tror, det vil være klogt selv i vanskelige Tider fortsat at fremme dette Arbejde, ogsaa fordi Befolkningens Tilvækst er stor, og fordi der fra de oversøiske Landes Side lægges alle Hindringer i Vejen for Indvandring.

Vi har her i Landet et Selskab, som arbejder for Opdyrkning af Jord, Selskabet „Hedebruget“, som i det kommende Finansaar, 1931—32, har virket i 25 Aar. Jeg vil derfor gerne tillade mig at sige nogle Ord om dette Selskab. Det er et Selskab, der, om jeg saa maa sige, har virket i det stille, men alligevel har udrettet et saare godt og fortjenstfuldt Arbejde, særlig i de fattigste Egne, ved at lægge nyt Land under Ploven.

Selskabet begyndte sin Virksomhed med et Medlemstal paa 383. Nu er Medlemstallet 6 390, og medens der det første Aar kun blev arbejdet med ca. 500 Tønder Land Hede har man de senere Aar arbejdet med mellem 6 000 og 7 000 Tønder Land Hede; vore dyrkede produktive Arealer er ved Selskabets Arbejde forøget med 12 til 15 Kvadratkilometer, der er forvandlet fra Hede til Korn- og Græsmarker.

Det er et betydeligt Led i Arbejdet for at skaffe Jord til dem, der ønsker det, men det er tillige en Produktionsforøgelse af stor Betydning. Thi naar Hede opdyrkes, sættes mange Kræfter i Bevægelse; der bliver mere Arbejde til Haandværkerne, da det jo er et nyt Land, der her skal forsynes med Bygninger, Redskaber o. s. v.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne nævne, at medens Ejendomsskatterne i Øernes Amter i Tidsrummet fra 1904 til 1916 steg med 40,1 pCt., steg de i Ribe Amt med 76,2 pCt. og tilsvarende i de andre Hedeamter. Høst-udbyttet er ligeledes steget stærkere i Hedeamterne end i Øernes Amter, og for øvrigt gælder det samme med Hensyn til Husdyrholdet. At den Stigning er forholdsvis langt stærkere i Jylland end paa Øerne, skyldes for en stor Del Hedeopdyrkingen. Der er derfor ingen Tvivl om, at det Tilskud, Staten gennem Aarene har ydet til dette Opdyrknings- og Kulturarbejde, er velanvendt og har bidraget til den store Produktionsfremgang i de jyske Hedeamter.